

[Alfred Jensen.]

nok beskæftige den arbejdskraft, den tidligere havde. Hvor kan der så skaffes beskæftigelse, hvis vi ikke skaber afsætning for vor produktion og for den eventuelt øgede produktion? Så er der kun administrationen og transporten tilbage, og det batter ikke noget. Vi har ikke kunnet få besked om, hvad man vil gøre for at fremme beskæftigelsen. Det er meget godt, at ønsket er der, men vi må have veje, midler til at skaffe øget beskæftigelse. Vi har foreslået, at man skulle opnå dette gennem en mere aktiv udenrigshandel, ved nye markeder, gennem nedsættelse af arbejdstiden og igangsættelse af offentlige arbejder o. s. v. Det er det, vi efterlyser og mener der er mulighed for, så man kan skaffe de ledige næver arbejde.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Jeg har ikke udstedt nogen krigserklæring på lærermødet. Jeg vil i det hele taget råde det ærede medlem hr. Erik Eriksen til — ligesom jeg har rådet det ærede medlem hr. Aksel Møller til det — at læse, hvad jeg har sagt. Jeg gjorde på mødet rede for, hvor langt folketinget var kommet i sine forhandlinger sidste vinter, og for, at tre partier samlede sig om nogle hovedtræk. Det ærede medlem og jeg har i det spørgsmål et fælles grundsyn, som jeg stadig bygger på, og det ærede medlem skal nok få et lovforslag at se, som svarer meget nøje til, hvad de tre partier sidste år var enige om. Det kan ikke være nogen krigserklæring at meddele det til lærerne. Jeg synes, det er mere rigtigt ganske realistisk at sige, hvordan stillingen er her. At jeg ønsker at få en lov, som også danske lærere kan være enige i, er en selvfølge, og det vil mine bestræbelser gå ud på.

Stats- og udenrigsministeren (H. C. Hansen): Det er nok rigtigt, at jeg burde have besvaret det ærede medlem hr. Alfred Jensens interessante spørgsmål om, hvorvidt man ikke på ny bør stille krav om Tysklands

betaling af gælden fra krigstiden. Jeg har set sådan på det, at der jo er en temmelig lang række lande impliceret i dette gældsforhold; der er Sovjetunionen, der er England, der er Amerika, der er flere nordiske lande og Holland, Belgien o. s. v., og jeg har egentlig fundet spørgsmålet en lille smule besværligere, end det ærede medlem hr. Alfred Jensen har gjort. Det skyldes ikke mindst, at jeg har set, hvor vanskeligt det er at føre forhandlinger om relativt små erstatningsbeløb. Jeg håber, at man kan klare de små erstatninger, og kan vi komme igennem med dem, må vi se, om vi kan komme videre ad vejen til de større.

(Kort bemærkning).

Helge Madsen: Det ærede medlem hr. Erik Eriksen mente ikke, at jeg havde svaret på spørgsmålet om, hvorvidt vi ville kræve, at de penge, der kom ind i grundstigningsskyld, blev brugt til nedsættelse af de almindelige skatter. Jeg mener, jeg har svaret på det. Jeg beklager, hvis det er min skyld, at det ærede medlem hr. Erik Eriksen ikke har opfattet det svar, jeg gav, men det skyldes nok, at jeg i går — og derfor også i dag — nævnte grundskyld og grundstigningsskyld sammen.

Jeg har ikke været opmærksom på den finesse, at der kun var tale om grundstigningsskyld.

Med hensyn til frivilligheden stiller det sig på samme måde. Jeg har ganske klart gjort rede for, at vi troede på de ideer, og som eksempel på, at også andre mente, at spørgsmålet kunne løses på frivillig basis, nævnte jeg udsendelsen af den frivillige afdeling til Suez. Jeg kan ikke se, hvorfor der skal laves storpolitik ud af det. Vi mener fortsat, at basis bør være frivillighed.

(Kort bemærkning).

Alfred Jensen: Jeg er enig i, at den tyske gæld er et stort spørgsmål, men vi har den opfattelse, at kravet trods spørgsmålets